

ophævede, der skal nemlig staa, Forordning-
 ger, eller om man vil, "Besjendtgjorelse"
 paa det ene Sted og "Forordning" paa det
 andet Sted, men da denne Besjendtgjorelse
 utvivlsomt har i den samme Karakter som
 en Forordning, bliver det utvivlsomt det
 samme. Men tør ved disse Forordning-
 ger keden Forstand, at man søger at forandre
 dem eller at lave nye Indretninger, hvorved
 man sætter i Inddelene Befolkningen eller visse
 Kredse af Befolkningen i visse Klasser, vilde
 vistnok være forferdeligt kaabeligt, og det undrede
 mig derfor forleden ved en sandens Sags Be-
 handling at høre Indtælt, at man ikke en Gang
 ser fornoget med de 2 Forordninger, man har
 om denne Sags, man tænker paa, at faa en
 ny ved Siden af, den skulde indføres en vis
 Rang eller Ordensfølge for Embedsmændenes
 Bedømmende. De forekommer mig, at disse
 nok vilde vidne om, at de sig til at rette, uden at
 man behøver en ny Rangforordning, og skulde
 de komme til Hove, må der jo gaa ind under
 Kongens Husorden, men behøver noget som
 ikke bedrører Lovgivningsmagten, eller behøver
 at være afhængigt af Rigsdagens Beslutninger.
 Alle de nu bestaaende Forordninger ere i det
 Grundsætsmæssige, derpaa findes man det som
 fører meget i sine faldende. Exempler, men jeg
 skal for Diebliffet ikke indlade mig derpaa.
 Og som foreslaar, at Antallet af ulønnede Hofbe-
 stillinger fastsættes ved Lov, at de som de
 Hofbestillinger blive afskaffede efter Civillistens
 Storrelse, og efter Hoffets egen Fornødenhed,
 kan man vel gaa ud fra, at man godt lader en
 ubegrændset Mængde eller Udvalgt for den ansvar-
 liggende Regjering, eller for Kongen, til at bestaa
 udanne, Riller, og tjære, Skjels mellem Statens
 Borgere vedbliver at bestaa, fremkomme, at
 det er aldeles stridende mod den Tankgang, som
 ligger til Grund for dette Forslag, hvis
 Princip, som er Billigt ved saamangfoldige
 Rettigheder, at jeg ikke kan begribe, hvorledes
 der skulde fremkomme nogen Indsigelse der-
 imod, og jeg tror, at den ved Almindeligheden af
 dem Bestemmelser, hvorefter man udvælger Folk
 til Hofbestillinger, vistnok vækkes lige saamangen
 Forargelse som ved Anvendelsen af Dekorationer
 og Riller og Dem eller hin Gaandværter, saar
 Hof foran sig. Naar man ser, endog

at naar si. Er hen Skædder i nogen Tid
 har været Hoffrædder, saar er dette ikke til-
 strækkeligt, men saar bliver han Dverkrigskom-
 missær. Man ser Hoffagere kjøre med defo-
 rerede Bogne, hvorpaa der over den forgyldte
 Kringle, og saar minst saar anbragt den
 danske Kongekrone, og man kunde tænke sig, at
 en Hofvinhandler vilde anbringe paa sit Skild
 en lille Bæchus, under den samme Krone.
 Men dette Uvæsen er i mine Dine forar-
 geligt og lidet, en stor Misforstaaelse,
 naar man tror, at man ved at fore-
 staa Saadant ordnet ved Lov skulde have til-
 hensigt at kræve et kongeligt Prærogativ.
 Man er saar ofte tilhøielig til at lægge Skyld
 den paa den høist Stillede, naar en eller anden
 Misbrug af den Slags foregaar, om den lidet
 er ofte meget grimligt, da man ikke kjender
 de Indskydelser, og Indflydelser, hvorved saar-
 danne Misbrug fremkomme. En saadan Be-
 stemmelse kan derfor paa den ene Side være
 et Bærnemod, saadanne forargelige Forhold
 blandt Befolkningen, og paa den anden Side
 et opværelse et Bærnemod den kongelige Bær-
 dighed. Naar man taler om kongelige Præ-
 rogativer, det samme Sætning eller lidet
 samme Mandbræ, som man taler om Hof-
 Gaandværter, og Hoffjunker, saar turde jeg
 dog maasse gjøre opmærksom paa, at de man
 betegner saarledes, vilde ikke være i Dage, er
 den sidste Stætte for Kongekronen. Naar
 den tilføies: den Ingen i Embedsmand kan
 heretter modtage nogen Hofbestilling, da der
 idette er Bestemmelse, som for meget snart Tid
 siden har været paa Dmtalen her, og vundet
 temmelig almindelig Tilslutning. Den Gang
 lod man det staa hen, for at de gaa Gjen af
 visse bestemte Fremstid, man antog det i
 det Tid for Fremstid. Men det gaa al-
 deles utvivlsomt værenigtigt, at man væger
 Embedsmænd imod, at de af visse Henhyn til
 en anden Side skulde være stungne til at
 påtage en Bestilling, som i det samme lader sig
 forene med den Stilling, som de bestode i
 Samfundet. Der fremkommer noglaar ganske
 herregne Forhold, her ved. Det er allerede for
 mange Aar tilbage, navnlig saar høistgaende
 Militære gjort opmærksom paa, hvor urime-
 ligt det var, at en ung Lieutenant, som